

עפ"ג (נצרת) 21938-08-24 - מדינת ישראל נ' אדהם אבו זידאן

עפ"ג (נצרת) 21938-08-24 - מדינת ישראל נ' אדהם אבו זידאן מחוזי נצרת

עפ"ג (נצרת) 21938-08-24

מדינת ישראל

נגד

אדהם אבו זידאן

בית המשפט המחוזי בנוף הגליל-נצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים

[01.09.2024]

בפני כב' השופט אסף זגורי

החלטה

1. בפניי בקשת המדינה (המערערת) לעיכוב ביצוע גזר דינו של המשיב אשר ניתן ביום 24/6/24 על ידי בית משפט השלום בנצרת (כב' הנשיא ניר מישורי לב-טוב) בת.פ. 53395-03-22. יצוין כי המשיב הורשע בעובדות כתב האישום שיוחסו לו ובביצוע עבירת צייד של חייית בר מוגנת (צבי ארץ ישראלי) ללא רישיון או היתר ואיסור החזקת חייית בר מוגנת.

2. במסגרת גזר הדין נקבע כי המשיב ירצה 6 חודשי מאסר באמצעות עבודות שירות וזאת החל מיום 24/8/24.

3. ביום 9/8/24 הגישה המבקשת את הודעת הערעור מטעמה לבית משפט זה (קבוע לדין ליום 29/10/24).

4. אציין כבר כעת, כי ביום 29/8/24 הגישה המבקשת בקשה למתן החלטה בבקשת עיכוב ביצוע גזר הדין אשר לשיטתה הוגשה בד בבד להגשת הערעור אך עיון בתיק בית המשפט מעלה, כי לא הוגשה כל בקשת עיכוב ביצוע בתיק שבכותרת והפעם הראשונה שהמבקשת עתרה לעכב הביצוע הינה במסגרת בקשת מתן ההחלטה מיום 29/8/24.

5. המשיב מתנגד לבקשה, טוען כי החל בביצוע עבודות השירות, כי לא היה ידוע לו על כל בקשת עיכוב ביצוע העונש ונוכח נסיבות אלו יש לאפשר לו להמשיך בביצוע עבודות השירות. כן נטען כי המשיב הינו מורה לחינוך גופני במקצועו והוא עשה מאמצים עילאיים על מנת לשנות סדרי עבודתי במטרה לבצע את עבודות השירות ולכן עיכוב הביצוע עלול לפגוע בו קשות.

6. אציין כי עת הובאה בקשת המדינה למתן החלטה מיום 29/8/24 בפני כב' השופט חנא סבאג ניתנה החלטתו ביום 30/8/24 בדבר עיכוב ביצוע ארעי של עבודות השירות עד מתן החלטה בבקשת המדינה.

7. עובדה נוספת הראויה לציון היא כי גם המשיב הגיש ערעור על פסק דינו של בית המשפט השלום ובמסגרתו עתר לבטל ההרשעה ולהטיל עליו של"צ. ערעור זה הוגש בתיק עפ"ג 51088-08-24 ביום 20/8/24. המדינה טענה כי מכוח הגשת ערעור זה מוחזק המבקש כמי שאינו מתנגד לבקשתה.
8. לאחר עיון בבקשה ובתגובה ושקילה של הדברים בראי ההלכה הפסוקה באתי לכלל דעה, כי דין הבקשה להיענות בחיוב במובן זה שביצוע רכיב המאסר באמצעות עבודות השירות יעוכב עד להכרעה בערעור והכל מהטעמים הבאים:
- 8.1. כידוע, הכלל הוא שהנאשם יחל לרצות את עונשו מיד לאחר מתן גזר הדין בעניינו. הגשת ערעור אינה מצדיקה כשלעצמה, את עיכוב הביצוע ועל המבקש מוטל הנטל לשכנע כי הטעמים התומכים בעיכוב ביצוע העונש גוברים על האינטרס הציבורי שבביצועו המידי (ראו למשל: ע"פ 151/21 פלוני נ' מדינת ישראל (פסקה 9, [פורסם בנבו] 19/1/2021).
- 8.2. נראה עם זאת, כי כאשר המדינה היא זו שעותרת לעיכוב ביצוע עונשי עבודות שירות (בטיעון כי יש להטיל עונש מאסר בפועל), המגמה היא לקבל בקשה שכזו כאשר הטעם לכך הוא שאם לא יעוכב ביצוע העונש והמשיב ירצה את עונשו (רובו או כולו), עשוי הערעור להתייטר והמדינה בכובעה כמערערת תעמוד בפני עובדות מוגמרות מבחינת ריצוי העונש. זאת ועוד, ריצוי העונש גם באופן חלקי, עלול לכבול את שיקול דעתה של ערכאת הערעור ולפגוע באופן זה באינטרס הציבורי להעמיד גזרי דין לבחינת ערכאת הערעור (ראו בין היתר ע"פ 4348/12 מדינת ישראל נ' אהרונוב (נבו 6.6.2012); ע"פ 1408/18 מדינת ישראל נ' בן דרור ואח' (נבו 21.2.2018)).
- 8.3. אני סבור שאין מקום לסטות בנסיבות מקרה זה מהנחיות ההלכה הפסוקה.
- 8.4. ראשית, בשים לב למועד הדיון שנקבע בערעור, יש חשש שאכן אי היענות לבקשה תביא לכך שהמבקש ירצה חלק ניכר מהעונש (שליש ממנו) והדבר כאמור עלול לעקר סיכויי הערעור ולהעמיד המדינה וערכאת הערעור בפני עובדה מוגמרת.
- 8.5. שנית, נוכח החלטת השופט סבאג מיום 30/8/24 והעובדה שהמשיב החל בעבודות השירות ביום 24/8/24 מדובר רק בשישה ימים של ביצוע עבודות השירות. אמנם תמוהה בקשת המדינה למתן החלטה בבקשה שלא הוגשה (לעיכוב ביצוע) ומכל מקום, היה עליה להגיש בקשת עיכוב הביצוע במועד מוקדם יותר למועד תחילת עבודות השירות אך בכך אין די כדי לדחות הבקשה.
- 8.6. היו לעיוני טענות המשיב בדבר הסידורים המיוחדים שביצע במקום עבודתו, אך טיעונים אלה לא יכולים להטות כובד המשקל בהכרעה הנוכחית לאור הנחיות הפסיקה ובשים לב לעובדה שגם המשיב עצמו עותר לביטול גזר הדין וההרשעה והמרתה בשל"צ. כלומר גם בקרב המשיב לא נוצרה הסתמכות על הכרעת הדין וגזר הדין. לכן, הנזק שעלול להיגרם לו כתוצאה מעיכוב הביצוע אינו מצדיק את הסטייה מן הכלל שנקבע בהלכה הפסוקה.
- 8.7. אציין כי המשיב לא העלה בתגובה כל טענה לעניין טענות המבקשת בעניין מתחם הענישה או חומרתה ואין בידי להביע עמדה בעניין זה (הגם שלפי חלקים בהודעת הערעור וראו סעיפים 21,22,33) ניתן לסבור כי אם לא תחמיר ערכאת הערעור את מתחם הענישה, טענת המבקשת היא כי יש להחמיר העונש בתוך המתחם שנקבע על ידי בית משפט קמא לגזור 9 חודשי עבודות שירות...). ברם, אי הבאת כל טיעון מטעם המשיב בהקשר זה, אף היא מחזקת את עמדתי כי יש לקבל הבקשה.
9. מכל הטעמים האמורים, אני מקבל את בקשת עיכוב הביצוע ומורה כי המשיב לא יבצע את עבודות השירות שנגזרו עליו עד להחלטת בית המשפט המחוזי בערעור.
- המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים ולממונה על עבודות השירות.
- ניתנה היום, כ"ח אב תשפ"ד, 01 ספטמבר 2024, בהעדר הצדדים.